

overfor de Skattepligtige er overgaaet til Danmark. Heraf berøres ikke Bestemmelsen i Art. 3, 2det Stk.. Ligeledes anerkender den danske Regering, at Rettighederne og Forpligtelserne med Hensyn til de i Art. 4 nævnte Skatterestancer overfor de Skattepligtige er overgaaet til Tyskland. Heraf berøres ikke Bestemmelsen i Art. 5, 2det Stk..

Den i Artiklerne 2 og 4 omhandlede Udarbejdelse af Fortegnelser bortfalder.

2.

Bestemmelsen i Art. 7, 2det Punktum, Litra b. finder ikke Anvendelse paa Vareleverancer, der før den 15. Juni 1920 er afsendt fra Forretninger i det Danmark tilfaldne Omraade til Pladser indenfor Tyskland.

3.

Med Udbetalingen af den under Nr. 1 nævnte Sum berigtiges samtlige den preussiske Stat tilkommende, før den 15. Juni 1920 forfaldne Krav paa Pengebøder, der som Følge af Skatteovertrædelser er fastsat af Retter i det Danmark tilfaldne Omraade og som skyldes af Personer, der har haft Bopæl i nævnte Omraade.

Tilsvarende gælder med Hensyn til Retsomkostninger, der er opstaaet i Skattestraffesager ved de ommeldte Retter mod de nævnte Personer.

Heraf berøres ikke Bestemmelserne i den dansk-tyske Retsplejeoverenskomst af 12. Juli 1921.

Den tyske Regering tager til Efterretning, at den danske Regering af praktiske Grunde ikke ser sig i Stand til nu at efterkomme de til den af tyske Skattemyndigheder oversendte Anmodninger om Konstatering af, hvem der er Arvinger i Boer efter Personer, der før den 15. Juni 1920 var bosat i det Danmark tilfaldne Omraade, og som er afgaaet ved Døden før dette Tidspunkt.